

INTRODUCTION TO PARASHAT
HASHAVUA

PARASHAT VAYESHEV

Yosef and Yehuda
By Rav Michael Hattin

INTRODUCTION

With the reading of Parashat VaYeshev, the narratives of Sefer Bereishit converge upon the sons of Ya'acov. Ya'acov himself, though he remains alive as a significant protagonist and continues to suffer existential travail for much of the remainder of the book, is no longer the focus of the texts. Though in the end, Ya'acov achieves the spiritual peace that he so richly deserved, finally reunited with his beloved son for his last years and upon his demise lovingly laid to rest by his children at the Cave of Machpela at Chevron, the following chapters are not at all about Ya'acov. Instead they are about Yosef, the adored firstborn of beloved but deceased Rachel, the apple of his aged father's tearful eye, and the exclusive object of his brothers' dire derision and contempt.

Few Biblical characters can match Yosef for sheer dramatic effect. Already destined for greatness at the tender age of seventeen, circumstances quickly catapult the young self-absorbed lad into situations geographically and experientially far-removed from his simple, pastoral former life of tending sheep among the hills of Chevron. Sold by his brothers down to Egypt, he soon enters the employ and the household of Potiphar the Captain of the Guard, and begins to realize his potential as a gifted administrator. Earning his master's unqualified trust, Yosef is fast-tracked for promotion, but things suddenly take a terrible turn

INLEIDING TOT PARASHAT
HASHAVUA

PARASHAT VAYESHEV

Yosef en Yehuda
Door Rabbijn Michael Hattin

INLEIDING

Met het lezen van Parashat VaYeshev, komen de verhalen van *Sefer Bereishit* (Boek Genesis) bij de zonen van Ya'akov samen. Ya'acov zelf is niet langer de focus van de teksten, hoewel hij als belangrijk hoofdpersonage nog steeds in leven is en voor een groot deel van de rest van het boek voor z'n bestaan blijft afzien. Hoewel Ya'acov op het einde, de geestelijke vrede bereikte die hij zo rijkelijk verdiende - de laatste jaren eindelijk met zijn geliefde zoon herenigd en bij zijn overlijden door zijn kinderen liefdevol ter rustte gelegd in de Grot van Machpela bij Chevron - gaan de volgende hoofdstukken helemaal niet over Ya'acov, maar over Yosef, de aanbeden eerstgeborene van de geliefde en overleden Rachel, de betraande oogappel van zijn oude vader, en het exclusieve voorwerp van zijn broers' verschrikkelijke spot en minachting.

Weinig Bijbelse personages kunnen Yosef evenaren qua pure dramatiek. Reeds op prille leeftijd van zeventien bestemd tot grootheid, katapulteren omstandigheden de jonge zelfingenomen jongen snel in situaties die geografisch en qua ervaring ver verwijderd zijn van zijn eenvoudige, herderlijke vroegere leven van schapen hoeden tussen de heuvels van Chevron. Door zijn broers verkocht naar Egypte, komt hij al snel in de dienst en het huishouden van Potifar, de kapitein van de wacht, en begint zijn potentieel als een begaafd beheerder te realiseren. Met het verkrijgen van het ondubbelzinnig vertrouwen van zijn meester, ligt Yosefs weg op promotie open, maar dan nemen de dingen plots een vreselijke wending

for the worse when he is unjustly accused of impropriety. Cast into prison, his hopes are seemingly dashed, but Yosef wastes no time in attempting to alleviate his condition. Eventually, again through a series of convoluted causes and effects, Yosef unexpectedly rises to become Pharaoh's Viceroy and eventually secures his estranged family's survival during the seven years of famine that blanket Canaan and the region.

THE IMPORT OF THE SAGA

It is, in fact, a full twenty-two years that elapse from the time that Yosef reaches Egypt until the cathartic moment of his self-revelation to his stunned brothers and then their own subsequent descent to the land of Goshen at his invitation. The circle of his own narratives and the Book of Bereishit as a whole is poignantly closed when Yosef is finally reunited with his old and broken father, patriarch Ya'acov who had never ceased to yearn for his favorite son's safe return and had always been certain of his triumph.

It is a grave error, however, to read the story of Yosef as an absorbing but juvenile tale of personal ambition, family strife, and court intrigue, all of them impelled by a heaping dose of capricious fate. While some of these elements are no doubt present, they are surely not the core of the story but only its muted background. Instead, the story of Yosef is primarily about the spiritual development of one man's character, a protracted and sometimes problematical process that is fueled by oblique but undeniable Divine intervention, yet driven forward to its noble climax by the free and unimpeded exercise of the human will.

This week, we will compare and contrast two events that the Torah has purposely juxtaposed, though they are probably separated chronologically by many years. While each of the two events properly requires analysis in its own right,

wanneer hij ten onrechte beschuldigd wordt van onwettig gedrag. In de gevangenis geworpen, valt zijn hoop schijnbaar in duigen, maar Yosef verspilt geen tijd in een poging om zijn toestand te verlichten. Uiteindelijk, wederom door middel van een reeks ingewikkelde oorzaken en gevolgen, wordt Josef onverwacht verhoogd om Farao's onderkoning te worden en verzekerd uiteindelijk de overleving van zijn vervreemde familie tijdens de zeven jaren van hongersnood die over Kanaän en de regio kwam.

De invoer van de SAGA

Het is in feite zo'n volle tweeëntwintig jaar die verstrijken tussen het moment dat Yosef Egypte bereikt tot het louterende moment van zijn zelfopenbaring aan zijn verbijsterde broers en volgend op zijn uitnodiging hun afdaling naar het land Gosen. De cirkel van zijn eigen verhalen en het Boek van Bereishit wordt als geheel aangrijpend gesloten wanneer Yosef ten slotte herenigd wordt met zijn oude en gebroken vader, patriarch Ya'acov die nooit had opgehouden te verlangen naar een veilige terugkeer van zijn favoriete zoon en was altijd zeker van zijn triomf geweest.

Het is echter een ernstige fout het verhaal van Yosef te lezen als een boeiend, maar jeugdig verhaal van persoonlijke ambitie, familie twist, en hof intriges, allemaal gedreven door een toenevende dosis grillig lot. Hoewel sommige van deze elementen ongetwijfeld aanwezig zijn, vormen ze zeker niet de kern van het verhaal, maar alleen de wazige achtergrond. Het verhaal van Yosef gaat daarentegen in de eerste plaats over de geestelijke ontwikkeling van het karakter van één man, een langdurige en soms problematische proces dat wordt gevoed door zijdelingse, maar niet te ontkennen Goddelijke interventie, nog vooruit gedreven tot zijn nobele climax door de vrije en onbelemmerde uitoefening van de menselijke wil.

Deze week zullen we twee gebeurtenissen vergelijken en contrasteren die de Torah met opzet naast elkaar heeft gezet, al liggen er chronologisch waarschijnlijk vele jaren tussen. Terwijl elk van de twee gebeurtenissen eigenlijk een analyse binnen zijn eigen kader vereist,

we will instead concentrate upon more general features and necessarily arrive at more general conclusions. The two events, one concerning Yehuda and the other about Yosef, speak worlds about the choices that we make and about the great impact that those choices have upon the weaving of our moral fiber.

YOSEF AND POTIPHAR'S WIFE

The first and more well-known event concerns Yosef and takes place some time after his entry into the world of Egyptian high society. Purchased as a servant boy by Potiphar (37:36), Yosef quickly proves himself to be more than a lethargic house drudge. Graced with an endearing charm as well as unusual talent, Yosef enjoys a meteoric rise through the ranks, and soon becomes the overseer of the entire household. Potiphar his master trusts Yosef implicitly, and Yosef returns his master's faith in him by bringing him only success:

From the time that he (Potiphar) appointed him to the house and to care for all of his possessions, God blessed the house of the Egyptian on account of Yosef. God's blessing extended to everything that was his, whether concerning the house or the field. He (Potiphar) left everything that was his to Yosef's care, save the very bread that he would eat, and Yosef was beautiful of appearance and of form... (39:5-6).

What follows next is not entirely unexpected. The wife of Potiphar, whose own husband may in fact be a eunuch (see 39:1, "*seris Par'o*"), takes an interest in young, dashing and unattached Yosef, and attempts to seduce him. He refuses her advances, which only become more frequent, until "she spoke of it to Yosef daily" (39:10). Mightily, he resists, for though he does not fear detection, he adheres to a higher law: succumbing to her wiles would constitute an unforgivable act of treachery against his master and against God! She, however, is not dissuaded. When the house is one day uncharacteristically empty (due to her

zullen we ons daarentegn op meer algemene kenmerken concentreren en daardoor tot meer algemene conclusies komen. De twee gebeurtenissen, de ene over Yehuda en de andere over Yosef, spreken over werelden van keuzes die we maken en over de grote invloed die keuzes hebben op het weven van onze morele vezels.

YOSEF EN DE VROUW VAN POTIFAR

Het eerste en meer bekende geval betreft Yosef en vindt enige tijd na zijn aankomst in de wereld van de Egyptische high society plaats. Gekocht als een dienstknecht door Potifar (37:36), blijkt Yosef al snel meer dan een slome huisslaaf te zijn. Gezegend met een vertederende charme en bijzonder talent, geniet Yosef een snelle groei door de rangen, en al snel wordt hij de opzichter van het hele huishouden. Potifar zijn meester vertrouwt Yosef onvoorwaardelijk, en Yosef geeft op zijn beurt zijn meester alleen succes voor het geloof in hem:

Vanaf het moment dat hij (Potifar) hem heeft aangesteld over het huis en de zorg voor al zijn bezittingen, zegende God het huis van de Egyptenaar wegens Yosef. Gods zegen strekte zich uit tot alles wat van hem was, zij het aangaande de woning dan wel het veld. Hij (Potifar) liet alles wat van hem was aan Yosef's zorg over, behalve het brood dat hij zou eten, en Yosef was mooi van voorkomen en van vorm ... (39:5-6).

Wat volgt is niet geheel onverwacht. De vrouw van Potifar, wiens eigen man in feite een eunuch kan zijn (zie 39:1, "*seris Par'o*"), stelt belang in de jonge, knappe en ongebonden Yosef, en poogt om hem te verleiden. Hij weigert haar toenaderingen, die alleen maar vaker plaatsvinden, tot "ze er Yosef dagelijks over sprak" (39:10). Bewonderenswaardig weerstaat hij, want hoewel hij niet bang is om betrapt te worden, houdt hij zich aan een hogere wet: aan haar listen bezwijken zou een onvergeeflijke daad van verraad tegen zijn meester en tegen God vormen! Zij is echter niet te weerhouden. Wanneer op een dag het huis ongewoon leeg is (door een uitvlucht

subterfuge?), she seizes the opportunity to physically grasp hold of the startled Hebrew, and to win him over once and for all (39:11). Yosef, however, flees her passionate embrace and runs out of the house, leaving behind his very garment still held by her perfumed hands. She in turn cries out in alarm, and summoning the servants, vengefully accuses him of attempted rape. When Potiphar returns that evening, she repeats her torrid allegations, and the hapless Hebrew is summarily cast into prison (39:20). So concludes the episode, with Yosef's languishing in unjust incarceration until his later success at interpreting the dreams of the butler and the baker.

YEHUDA AND TAMAR

The other episode concerns Yehuda, and though the text indicates that it takes place "at that time" (38:1), a direct chronological link is not necessarily implied. Briefly, Yehuda strikes up a friendship with an Adulamite in the Judean foothills and there he meets and marries the daughter of a merchant named Shu'a. She bears him three sons: 'Er, Onan and Shelah. 'Er the firstborn eventually marries a certain Tamar, but soon dies "because he was wicked in God's sight" (38:6). Yehuda then arranges a levirate marriage with his second son Onan, but the latter suffers a similar fate. Tamar is then told to wait unattached until Shelah is of marriageable age, but in truth Yehuda has no intention of sanctioning their marriage. Taking matters into her own hands, she removes her "widow's clothes" and dresses as a harlot, intercepting Yehuda who, in the aftermath of his own wife's death, has gone to shear his sheep (38:13). Yehuda mistakes her for a prostitute and offers her a goat kid for her services, but she demands a security. Surrendering his signet, staff and cloak, he has relations with her and she becomes pregnant (38:18). About three months later, long after she has returned to her public status as a widow and he in the meantime has not succeeded in locating the "prostitute along the way" and paying for her services, her pregnancy becomes obvious.

van haar?), grijpt ze de kans om de ontstelde Hebreëer fysiek vast te grijpen, en hem eens en voor altijd over te halen (39:11). Yosef echter ontvlucht haar gepassioneerde omhelzing en rent het huis uit, met achterlating van nog juist zijn gewaad in haar gearfumeerde handen. Ze schreeuwt alarm, en bij het bijeenroepen van de bedienden, beschuldigt ze wraakzuchtig hem van poging tot verkrachting. Wanneer Potifar die avond terugkeert, herhaalt ze haar verzengende beschuldigingen, en de ongelukkige Hebreëer wordt op staande voet in de gevangenis geworpen (39:20). Zo eindigt de episode met Yosef's wegwijnen in onrechtvaardige opsluiting tot aan zijn later succes bij de interpretatie van de dromen van de schenker en de bakker.

YEHUDA EN TAMAR

De andere episode gaat over Yehuda, en hoewel de tekst aangeeft dat het "in die tijd" plaatsvindt (38:1), is een rechtstreeks chronologisch verband daarbij niet noodzakelijk. Kort samengevat; Yehuda raakt in de Judese heuvels bevriend met een Adulamiet en ontmoet en trouwt daar met de dochter van een handelaar genaamd Sua. Ze baart hem drie zonen: 'Er, Onan en Sela. 'Er, de eerstgeborene trouwt uiteindelijk een zekere Tamar, maar sterft al snel "omdat hij in Gods ogen slecht was" (38:6). Yehuda regelt vervolgens een leviraatshuwelijk met zijn tweede zoon Onan, maar deze laatste ondervindt een gelijkaardig lot. Tamar wordt dan gevraagd om alleenstaand te wachten tot Sela van huwbare leeftijd is, maar in werkelijkheid is Yehuda niet van plan hun huwelijk te bekrachtigen. Het heft in eigen handen nemend, doet ze haar "weduwe kleren" uit en verkleedt zich als een hoer, Yehuda onderscheppend die, in de nasleep van de dood van zijn eigen vrouw, naar zijn schapen is gaan scheren (38:13). Yehuda verwisselt haar voor een hoer en biedt haar een geitlam voor haar diensten, maar zij eist een zekerheid. Zijn zegelring, staf en mantel overhandigend heeft hij betrekkingen met haar en ze wordt zwanger (38:18). Ongeveer drie maanden later, lang nadat ze naar haar publieke status als weduwe teruggekeerd is en hij in die tussentijd er niet in geslaagd is de "prostituee langs de weg" te lokaliseren en voor haar diensten te betalen, wordt duidelijk haar zwangerschap.

She is accused by Yehuda of unfaithfulness and condemned to death by burning (38:24). As she is led away to be executed, she produces the signet, staff and cloak, and Yehuda then acknowledges his own terrible wrongdoing and saves her from certain death when he exclaims: "she is more righteous than I!" (38:26). Later, she gives birth to twins, Peretz and Zerach. With that, the passage is concluded.

THE TEXTUAL INSERTION

What is most intriguing about the account of Yehuda is its telling textual insertion within the saga of Yosef. The account of Yosef's sale by his brothers concludes with his purchase by Potiphar (37:36), but that narrative is then jarringly interrupted by the above episode concerning Yehuda. The thread of the Yosef narrative is not resumed until after the birth of Yehuda's twins, but then it continues seamlessly from exactly where it left off, describing Yosef's rise to prominence in Potiphar's house and the consequent account of attempted seduction by Potiphar's wife. In other words, the Torah has intentionally juxtaposed two disparate events that really are unrelated.

This is particularly so for the Ibn Ezra (12th century, Spain) who compellingly explains that the story of Yehuda's indiscretion PRECEDED the sale of Yosef by many years:

When the Torah says "at that time" (38:1), it does not refer to the time of Yosef's sale (that immediately precedes it in the text), but rather to before that event...After all, only twenty-two years elapse from the time of Yosef's sale until the descent of our ancestors to Egypt. Could it be that during that duration, Onan the second son of Yehuda could have come of age, "many days" (38:12) could have elapsed (after his death), and Tamar could have given birth to Peretz who is himself described as having two children at the time of the descent (46:12)?

Ze wordt door Yehuda beschuldigd van ontrouw en tot de dood door verbranding veroordeeld (38:24). Terwijl ze wordt weggeleid om geëxecuteerd te worden, haalt ze de zegelring, staf en mantel te voorschijn, en vervolgens erkent Yehuda zijn eigen verschrikkelijke wandaad en redt haar van een zekere dood, als hij uitroept: "zij is rechtvaardiger dan ik!" (38:26). Later bevalt ze van een tweeling, Peretz en Zerach. Daarmee wordt de passage afgesloten.

DE TEKSTUELE INVOEGING

Wat het meest intrigerend is over het bericht van Yehuda is de veelzeggende tekstinvoeging binnen de familiechroniek van Yosef. Het bericht van de Yosefs verkoop door zijn broers wordt afgesloten met zijn aankoop door Potifar (37:36), maar dat verhaal wordt dan onaangenaam onderbroken door de bovenstaande episode over Yehuda. De draad van Yosefs verhaal wordt pas na de geboorte van Yehuda's tweeling hervat, maar dan gaat het naadloos verder van exact waar het gestopt was, met het beschrijven van Yosefs aan belangrikheid winnen in het huis van Potifar en de daaruit voortvloeiende bericht van een poging tot verleiding door de vrouw van Potifar. M.a.w., de Torah heeft opzettelijk twee ongelijksoortige gebeurtenissen naast elkaar gezet die echt niet verwant zijn.

Dit geldt met name voor de Ibn Ezra (Spaans rabbijn, 12e eeuw), die overtuigend uitlegt dat het verhaal van Yehuda's onnadenkendheid vele jaren VOORAFGINGEN aan de verkoop van Yosef:

Wanneer de Tora zegt: "in die tijd" (38:1), verwijst het niet naar het moment van Yosef's verkoop (dat in de tekst direct voorafgaat), maar veeleer naar voorafgaand aan deze gebeurtenis ... Immers, er verstrijken slechts tweeëntwintig jaar tussen het moment van Yosefs verkoop tot het afdalen van onze voorouders naar Egypte. Zou het kunnen zijn dat tijdens die periode, Onan de tweede zoon van Yehuda meerderjarig zijn geworden, "vele dagen" (38:12) zouden kunnen verstreken zijn (na zijn dood), en dat Tamar kon bevallen van Peretz die zelf beschreven wordt als twee kinderen hebbend ten tijde van de afdaling (46:12)?

Why then did the Torah recount this narrative here, when the account of Yosef's sale should properly have been joined to the account of his travails in Egypt? It was in order to contrast the matter of Yosef and his master's wife with the matter of his brother (commentary to 38:1, rearranged).

In other words, for the Ibn Ezra, the Torah has consciously juxtaposed Yehuda's adventures with those of Yosef so that we might consider the similarities and differences between them in order to derive some didactic conclusions. Now armed with the Ibn Ezra's explanation (which he characteristically fails to spell out at length), we may begin to appreciate the sections.

PARALLELS AND CONTRASTS

Let us first consider the parallels. In terms of theme, both episodes describe ambitious female temptresses and more passive male targets, both involve secret sexual liaisons that are considered illicit, and both introduce unfounded charges of impropriety that result in punishment. With respect to literary motifs, both episodes pivot upon a perceived moment in time of male weakness, and both involve the seizure of clothing or other identifying items from the male that are then produced as evidence against him. Simply based upon these comparisons, one might be tempted to conclude that Tamar's initiative was as insidious as the wife of Potiphar, or that Yehuda was as blameless as Yosef.

Obviously, however, the true indication of the nature of the events is better appreciated in light of their contrasts, and these are both myriad as well as profound. First of all, while Tamar is motivated by the sincere and blameless desire for perpetuating the memory of her deceased husbands through the medium of her father-in-law's related genetic code, the wife of Potiphar acts with impetuous lust and nothing more. While Tamar breaches the accepted trust of levirate marriage and ignores social convention

Waarom heeft de Thora dit verhaal hier verteld, wanneer het verhaal van de Yosef's verkoop netjes had moeten aansluiten bij het verhaal van zijn beproevingen in Egypte? Het was om de zaak van Yosef en de vrouw van zijn meester te contrasteren met de zaak van zijn broer (commentaar op 38:1, herschikt).

M.a.w., voor de Ibn Ezra heeft de Torah bewust Yehuda's avonturen naast die van Yosef gezet, zodat we zouden rekening houden met de overeenkomsten en verschillen er tussen, om een aantal didactische conclusies er uit af te leiden. Nu, gewapend met Ibn Ezra's uitleg (die hij karakteristiek nalaat uit te diepen), kunnen we beginnen met de secties te waarderen.

PARALLELEN EN CONTRASTEN

Laten we eerst de parallellen overwegen. Wat betreft het thema, beschrijven beide afleveringen ambitieuze vrouwelijke verleidsters en meer passieve mannelijk doelen, in beide gevallen gaat om geheime seksuele liaisons die onwettig worden beschouwd, en beide introduceren ongegronde kosten van ongepastheid die in bestraffing resulteren. M.b.t. literaire motieven, draait het bij beide afleveringen om een opmerkelijk moment van mannelijke zwakte, en in beide gevallen gaat het over inbeslagname van kleding of andere identificerende items van de man die vervolgens als bewijs tegen hem worden bovengehaald. Gewoon op basis van deze vergelijkingen, zou men geneigd zijn te concluderen dat Tamar bij haar initiatief even arglistig als de vrouw van Potifar was, of dat Yehuda zo onberispelijk was als Yosef.

Uiteraard echter wordt de echte aanduiding van de aard van de gebeurtenissen beter gewaardeerd in het licht van hun contrasten en deze zijn beide vele en diep. In de eerste plaats, terwijl Tamar wordt gemotiveerd door het oprechte en onberispelijk verlangen naar bestendiging van de nagedachtenis aan haar overleden echtgenoten via het middel van de genetische code van haar schoonvader, handelt de vrouw van Potifar enkel vanuit onstuimige lust. Terwijl Tamar het aanvaarde vertrouwen in het leviraatshuwelijk schendt en het sociaal model negeert door haar "mantel van weduwschap" af te

by casting off her "cloak of widowhood", there is, at least, technical justification for her crime: she has been unfairly withheld from Shelah her intended in direct violation of Yehuda's pledge. But what could possibly justify the conduct of Potiphar's wife, who is only too prepared to cavalierly betray her own husband in pursuit of Yosef's attentions? Most damningly, while Tamar is prepared to suffer death for her crime, dangling her fate upon the admission of Yehuda that may not be forthcoming, Potiphar's wife is contrastingly craven. Anticipating Yosef's revelation (that itself may not have come), she is prepared to condemn him to an unjust, undeserved and painful death (after all, Potiphar is Captain of the Guard) in order that she might be spared! Thus, the conduct of Tamar is in fact much more noble than that of her Egyptian counterpart, AND THE TORAH INDICATES AS MUCH BY JUXTAPOSING THE TWO WOMEN.

In a similar vein, we must contrast the conduct of Yehuda with that of Yosef his brother. Both are destined for leadership, both are regarded by their brothers and father as pivotal figures within the family. While Yehuda sleeps with a harlot only in the aftermath of his wife's death, and thus at least does not betray their marriage, his conduct is clearly not the stuff of which nobility is made. And how easily he succumbs, for at the first sight of the disguised harlot whose path he crosses, he is prepared to rashly part with his "ID card", entirely unmindful of the possible consequences. How gallantly, in contrast, his brother Yosef resists, for Potiphar's wife tries to seduce him not once or twice, but continuously over a long period. Even at the moment of his greatest weakness, when the house is entirely empty and he, the virile and conquering steward, is all alone with the alluring temptress, Yosef maintains his composure. And unlike Yehuda who metes out the death sentence but whose own well-being is never threatened, Yosef probably knows that resisting the woman's overtures may carry its own perils. Of what painful intrigues may

werpen, is er op zijn minst technische rechtvaardiging voor haar misdaad: ze is ten onrechte weggehouden van de voor haar bedoelde Sela, een flagrante belofte schending van Yehuda. Maar wat zou het gedrag van de vrouw van Potifar kunnen rechtvaardigen, die maar al te bereid is om haar eigen man nonchalant te verraden in het najagen van Yosef's aandacht? Het ergste is, terwijl Tamar bereid is om de dood voor haar misdaad te ondergaan, haar lot bungelend op de erkenning door Yehuda, die kon uitblijven, is de vrouw van Potifar daar tegenover laf. Anticiperend op Yosef's openbaring (dat dit niet vanzelf kan zijn gekomen), is ze bereid om hem te veroordelen tot een onrechtvaardige, onverdiende en pijnlijke dood (Potifar is immers kapitein van de wacht), opdat zij gespaard zouden kunnen worden! Aldus is het gedrag van Tamar in feite veel edeler dan dat van haar Egyptische tegenhanger, EN DE TORA GEEFT ZOIETS AAN DOOR DE TWEE VROUWEN TEGENOVER ELKAAR TE STELLEN.

In dezelfde geest, moeten we het gedrag van Yehuda tegenover dat van zijn broer Josef stellen. Beide zijn bestemd voor het leiderschap, beiden worden door hun broers en vader beschouwd als spilfiguren binnen het gezin. Terwijl Yehuda enkel in de nasleep van de dood van zijn vrouw met een hoer slaapt, en dus in ieder geval niet hun huwelijk verraadt, is zijn gedrag duidelijk niet van het materiaal waarvan adel wordt gemaakt. En hoe gemakkelijk bezwijkt hij, want bij de eerste aanblik van de vermomde hoer waar hij het pad van kruist, is hij bereid om overhaast zijn "identiteitskaart" achter te laten, geheel onnadenkend over de mogelijke gevolgen. Daar tegenover; hoe prachtig biedt zijn broer Josef weerstand, want de vrouw van Potifar probeert hem niet één of twee keer te verleiden, maar continu gedurende een lange periode. Zelfs op het moment van zijn grootste zwakte, wanneer het huis helemaal leeg is en hij, de manmoedige en bedwingende beheerder, helemaal alleen is met de verleidelijke verleidster, bewaart Josef zijn kalmte. En in tegenstelling tot Yehuda die de doodstraf uitspreekt, maar wiens eigen welzijn nooit bedreigd is, weet Yosef waarschijnlijk dat het verzet tegen de avances van de vrouw zijn eigen leven in gevaar kan brengen. Tot welke pijnlijke

she be capable in the aftermath of her spurned love? In the end, of course, Yosef is prepared to suffer mightily not for the commission of a crime that he did not commit, but rather for an ethical principle that he held higher than life itself. Now Yehuda's conduct is certainly mitigated by his tardy and embarrassing admission of wrongdoing, and he will not allow Tamar to be put to death unjustly for his impulsiveness. Thus, much to our relief, he parts ways irrevocably with the Egyptian siren and redeems his posterity, but Yosef outshines him by far. Again, we can only conclude that Yosef's conduct is above reproach while Yehuda's is less than exemplary, AND THE TORAH INDICATES AS MUCH BY JUXTAPOSING THE TWO BROTHERS.

THE IDEAL OF NOBLE LEADERSHIP

The overall result is thus a sort of inversion, for Yosef is virtuous though publicly declared culpable, while Yehuda's reputation seems secure though in fact he is guilty of wrongdoing. Similarly, while Tamar is accused of impropriety, she is actually quite innocent, while Potiphar's wife presents a facade of violated virtue when in fact she is utterly vile!

What might be the Torah's message, over and above communicating to us the nature of these pivotal characters and their personal spiritual struggles, which so often mirror our own? Perhaps the message relates to leadership, for not only were Yosef and Yehuda leaders among their brethren but the two tribes that later descended from them formed the core of Biblical Israel and invariably provided it with its political and religious leadership. Perhaps the Torah wants to emphasize the two pillars of noble leadership, the foundations of the state and of the nation's success. These might be generically described as accountability and responsibility. Let the leaders be accountable for their conduct, let them honestly acknowledge their errors and sincerely attempt to rectify them, much as Yehuda painfully admitted his failings and, in so doing,

intrigues kan zij in staat zijn in de nasleep van haar afgewezen liefde? Op het einde, natuurlijk, is Yosef bereid om machtig te lijden, niet voor het plegen van een misdaad die hij niet beging, maar veeleer voor een ethisch principe dat hij hoger achtte dan het leven zelf. Nu wordt het gedrag van Yehuda zeker gecompenseerd door zijn late en pijnlijke bekentenis van zijn verkeerd handelen, en hij zal niet toestaan dat Tamar ten onrechte ter dood gebracht wordt voor zijn impulsiviteit. Dus, tot onze opluchting, hij breekt onherroepelijk met toeters en bellen en redt zijn nageslacht, maar Yosef overtreft hem veruit. Ook hier kunnen we alleen maar concluderen dat Yosef's gedrag onberispelijk is, terwijl dat van Yehuda alles behalve voorbeeldig is, EN DE TORA GEEFT ZO VEEL AAN DOOR DE TWEE BROERS TEGENOVER ELKAAR TE STELLEN.

HET IDEEAAL VAN NOBEL LEIDERSCHAP

Het algehele resultaat is dus een soort van inversie, want Yosef is deugdzaam ofschoon publiekelijk schuldig verklaard, terwijl Yehuda's reputatie veilig lijkt maar in feite is hij schuldig aan wangedrag. Zo ook, terwijl Tamar van ongepastheid wordt beschuldigd, is ze eigenlijk heel onschuldig, terwijl de vrouw van Potifar een façade toont van geschonden deugd terwijl ze in feite volkomen verachtelijk is!

Wat zou de boodschap van de Tora zijn, bovenop de bekendmaking aan ons van de aard van deze hoofdpersonages en hun persoonlijke spirituele strijd, die zo vaak de onze weerspiegelt? Misschien heeft de boodschap betrekking op leiderschap, want niet alleen waren Yosef en Yehuda leiders onder hun broeders, maar de twee stammen die later van hen afstamden vormden de kern van het Bijbelse Israël voorzagen het onveranderlijk van politieke en religieuze leiders. Misschien wil de Tora de twee pijlers van het edele leiderschap benadrukken, de fundamenten van de staat en van het succes van de natie. Deze kunnen algemeen worden omschreven als verantwoording en verantwoordelijkheid. Laat de leiders verantwoordelijk zijn voor hun gedrag, laat ze eerlijk hun fouten erkennen en ze oprecht proberen recht te zetten, net zoals Yehuda pijnlijk zijn tekortkomingen toegaf en daarmee zijn eigen

sullied his own personal reputation but preserved Tamar and her offspring from the fire. Even better, let the leaders recall their august responsibilities towards their constituents, always preferring the sacred trust with which the people invested them to the myriad personal opportunities for self-gratification and gain that all positions of power present. Like Yosef, it is much preferable to resist temptation a thousand times than to succumb but once and thereby drag the state through the dust. May Israel merit to have leaders of their caliber!

persoonlijke reputatie bezoedelde, maar Tamar en haar nakomelingen voor het vuur spaarde. Of nog beter; laat de leiders denken aan hun verheven verantwoordelijkheden ten opzichte van hun clientèle, altijd de voorkeur gevend aan het heilige vertrouwen waarmee de mensen hen aanstelden boven de talloze persoonlijke kansen voor zelfbevrediging en voordeel die bij alle posities van macht aanwezig zijn. Net als Yosef, is het veel beter om de verleiding duizend keer te weerstaan dan maar één keer te bezwijken, en zo de staat door het stof te halen. Moge Israël het verdienen om leiders van hun kaliber te hebben!

Shabbat Shalom